

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1923

ΑΡΙΘ. 22

ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 221
Διεξ. 2815

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν Λαόν,

*Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις Ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ
Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρ' Ἡμῶν
δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.*

Μετὰ ὑπερδεκαετῆ ἐθνικὴν δοκιμασίαν, ἐπιτευχθείσης τῆς ἐξωτερικῆς εἰρήνης, ἀνεμένετο ἤδη καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης· ἀλλ' ἡ φιλιότης ἡμῶν πατρίδας, πολλὰς μέχρι τοῦδε ὑποστῆσα δοκιμασίας, νέον πάλιν διατρέχει κίνδυνον ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπευθύνουσα ἐκκλησίαν εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ θερμῶς συνιστῶσα χάριν τῆς πατρίδος τὴν ἀποφυγὴν ἐρίδων καὶ διχονοιῶν, συμβουλεύει τὸν λαὸν νὰ διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμίαν του καὶ τὴν γαλήνην καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰρηρικὴν λύσιν τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων διὰ τῆς κατευνάσεως τῶν πολιτικῶν παθῶν, ἀρνούμενος δὲ δύναμιν ἀπὸ τῆς ἀφοσιώσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀγίαν ἡμῶν θρησκείαν, ἡ ὁποία χαρακτηριστικὸν γνώρισμα παντὸς χριστιανοῦ θεωρεῖ τὴν ἀγάπην, καθῆκον ἔχει νὰ εἰσέλθῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν εἰρηρικὸν δρόμον τῆς εὐμερείας καὶ τῆς προόδου του. Πᾶσα ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία ἀπολήγει εἰς βᾶρος τοῦ λαοῦ, ἐν ᾧ ἡ εἰρήνη ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει ἐκ μικρᾶς πείρας τὰ ὀδυνηρὰ τῶν διαιρέσεων ἀποτελέσματα· εἶναι δὲ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ Ἀπόστολος Παῦ-

λος προσφυῶς ὑποδεικνύει, λέγων «εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε» (Γαλ. 5,15).

Εἶναι καιρὸς, ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διακηρύξῃ τὴν ὁμόνοιαν, τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν ἀδελφωσύνην αὐτοῦ, δι' ὧν θὰ προλάβῃ πᾶσαν νέαν συμφορὰν.

Εὐελπιστοῦσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὅτι ταῦτα θέλουσιν εὖρει οὕς εὐήκοον, δέεται τοῦ παναγάθου Θεοῦ, ὅπως ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀγαθά.

Ἐν Ἀθήναις 22 Ὀκτωβρίου 1923

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος
† Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος
† Ὁ Τρῳικῆς καὶ Σταγῶν Πολύμαχος
† Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου Διονύσιος
† Ὁ Κορινθίας Δαμασκηνὸς
† Ὁ Α' Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγιωτόπουλος

ΕΙΡΗΝΕΥΣΩΜΕΝ ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ!

Ἡ ἐκ τῶν Ἱστοριῶν τῶν ἐθνῶν πλουσιωτέρα εἰς διδάγματα Ἑλληνικὴ Ἱστορία, καίπερ δαψιλῶς διδασκομένη ἐν τοῖς σχολείοις καὶ μελετωμένη, προώριται, φαίνεται, νὰ διδάσκη καὶ φρονηματίξῃ μόνον τοὺς ξένους. Διότι δὲν ἐξηγοῦνται ἄλλως αἱ ἐκ τῆς προσφάτου διχοστασίας νέαι θλιβερώταται περιπέτειαι, εἰς ἃς ῥίπτει τὸ ἔθνος ἡ ἔξαιψις τῶν πολιτικῶν παθῶν. Καὶ στρατιὰ ἑλληνικαί, ὧν αἱ σημαῖαι ἐκυμάτισαν ἐν πεδίοις μαχῶν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος καὶ ἐν ἀδιαλείπτουσι σειραῖς θριάμβων ὑψοῦντο ὡς σύμβολα ἀγῶνος ἀπελευθερωτικοῦ ἱεροῦ, σήμερον συγκροῦνται πρὸς ἀλλήλας, καὶ αἷμα ἀδελφικὸν ἀνιέρως χραίνει τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα! Ἕλληνες ἀδελφοί! «Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται!» Ταῦτα εἶπε τοῦ Θεοῦ λόγια, καὶ ἀποτελοῦσιν ἄρα

ἀλήθειαν ἀδιάφυστον καὶ ἀξίωμα κοινωνια-
λογικόν. Τὴν ἐφαρμογὴν του δὲ καὶ ἐκδήλωσιν
βλέπομεν ἐν αὐτῇ τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν Ἱστορίᾳ.

Ἄλλὰ τόσον λοιπὸν ἐπιλήσιμονες γινόμεθα
τῶν ἱστορικῶν διδαγμάτων, τόσον βαθέως ἐ-
νεφώλευσεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ μῖσος
τὸ ἀδελφικόν, ὥστε ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τῶν
ἐθνικῶν συμφορῶν, ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν εἶπερ ποτ'
ἄλλοτε χρῆζομεν γαλήνης καὶ ἡσυχίας ἐσωτε-
ρικῆς ὅπως ἐπουλώσωμεν τὰ τοσαῦτα καὶ τη-
λικαῦτα τοῦ Γένους τοῦ Ἑλληνικοῦ τραύ-
ματα, νὰ κατασπαράττωμεν τὰς ἰδίας ἡμῶν
σάρκας καὶ νὰ δάκνωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς πρὸς
ὀριστικὴν αὐτοκτονίαν ;

Ποιοῦμεθα ἐκκλησίαν εἰς τὸν πατριωτισμὸν
τῶν Ἑλλήνων. Καὶ παρακαλοῦμεν ἕκαστον
πολίτην νὰ ἀποβῆ παράγων ὁμονοίας καὶ εἰ-
ρήνης. Μικρὸν ὅσον, καὶ ἀποκαθίσταται ὁ
κανονικὸς ρυθμὸς ἐν τῷ ἐθνικῷ καὶ τῷ πο-
λιτειακῷ ἡμῶν βίῳ. Ὁμονοήσωμεν πρὸς ἄλ-
λήλους, μετὰ φρικῆς ἀναλογιζόμενοι τῆς δι-
χονοίας τ' ἀναπόφευκτα φρικτὰ ἀποτελέσματα,
πρόχειρα ἀντλοῦντες διδάγματα ἀπ' αὐτῆς
τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, ἵνα μὴ αὐτεξον-
τωθῶμεν καὶ ἐξουθένωμα τῶν ἐθνῶν κατα-
τήσωμεν.

Ἑλληνες ἀδελφοί ! Στῶμεν καλῶς !

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Ὀκτωβρίου 1923

Κύριε Ἀρχηγέ,

Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ συγκίνησις, μεθ' ἧς ἡ
Ἐκκλησία παρακολουθεῖ τὴν θλιβεράν περιπέ-
τειαν, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθε καὶ πάλιν ἡ φιλότα-
τη ἡμῶν Πατρίς διὰ τῆς ἐκραγείσης Ἀντεπα-
ναστάσεως. Εὐχόμενῃ δὲ εἰς τὸν Θεὸν τῆς εἰρή-
νης καὶ τῆς ἀγάπης, ὅπως εὐδοκῆσῃ ν' ἀποτρέψῃ
τοὺς ἐπικειμένους κινδύνους κατὰ τῆς Πατρίδος
ἡμῶν, ἀπηύθυνεν ἤδη πρὸς τὸν λαὸν μητρικὴν
παραίνεσιν, ὅπως μετὰ ψυχραιμίας παρακολου-
θῶν τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων συντελέσῃ τὸ
ἐπ' αὐτῷ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς
γαλήνης τῆς Χώρας, διὰ τῆς κατευνάσεως τῶν
πολιτικῶν παθῶν.

Ἄλλ' ἐκπληρῶν καθήκον ὑπὲρ τοῦ ἐμπει-
στευμένου μοι λαοῦ ἀπευθύνομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς,
τὸν κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας χειριζόμενον τὴν

διευθέτησιν τῆς ἐμφανισθείσης σοβαρᾶς ἐθνικῆς
κρίσεως· κάμνω θερμὴν ἐκκλησίαν ὄχι μόνον πρὸς
τὸν πατριωτισμὸν σας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ αἰσθη-
ματα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ σὰς
παρακαλῶ θερμῶς ὅπως προλάβητε τὴν ἐπέ-
κτασιν τῆς αἱματηρᾶς συρράξεως, ἐξαντλήσητε
πάντα τὰ μέσα τῆς συνεννοήσεως μετὰ τῶν Ἀν-
επαναστατῶν καὶ δεχθῆτε πάντα μετ' αὐτῶν δυ-
νατὸν συμβιβασμὸν.

Θέλω νὰ πιστεύω, ὅτι καὶ οἱ Ἀντεπαναστάται
δὲν θ' ἀποκρούσωσι τὴν εἰρηνικὴν λύσιν τῆς κρί-
σεως καὶ δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν χύσιν ἀδελφικοῦ
αἵματος. Παρακαλῶ καὶ ὑμᾶς καὶ ἐκείνους, ὅπως
φεισθῆτε τῆς τόσον δοκιμασθείσης Πατρίδος καὶ
τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ εἰρηνικὴ λύσις τῆς κρί-
σεως εἶναι μυριάκις προτιμότερα πάσης ἔστω
καὶ θριαμβευτικῆς λύσεως, ἢ ὅποια θὰ ἐπηκολού-
θει τὴν χύσιν ἀδελφικοῦ αἵματος. Ἐξορκίζω ὑ-
μᾶς καὶ τοὺς Ἀντεπαναστάτας νὰ προσέξῃτε
τὴν ἀνάγκην τῆς εἰρηνικῆς λύσεως χάριν τῆς
Πατρίδος καὶ τοῦ λαοῦ, ἢ ὅποια θὰ προσάψῃ δό-
ξαν εἰς τοὺς ἐργάτας αὐτῆς καὶ θ' ἀνακουφίσῃ
τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Δὲν διστάζω δέ, ἐν ἣ περιπτώσει γίνῃ δεκτὴ ἡ
παράκλησις μου αὕτη, νὰ ἐπέμβω μεταβαίνων
καὶ πρὸς τοὺς Ἀντεπαναστάτας προσωπικῶς καὶ
μεσιτεύσω πρὸς πρόληψιν τῆς περαιτέρω αἱμα-
τοχυσίας καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς γα-
λήνης τῆς Χώρας. Ἀπευθύνω τὴν παράκλησίν
μου ταύτην, διότι γνωρίζω ὅτι οἱ γενναῖοι ἄνδρες
εἶναι μεγάλόψυχοι καὶ θὰ μοι ἐπιτρέψωσιν ἐν τῇ
ὄλως ἐξαιρετικῇ ταύτῃ περιπτώσει νὰ παρέμβω
μεταξὺ αὐτῶν πρὸς ἐπιδίωξιν συνεννοήσεως καὶ
συμφιλίωσεως χάριν τοῦ λαοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἐπικαλούμενος ἐπὶ πάντας ὑμᾶς
τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγά-
πης, διατελῶ

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 90
Διεκπ. 2800

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς
καὶ πάσης Κύπρου, Κύριε Κύριλλε, ἐν Χριστῷ τῷ
Θεῷ περισπούδαστε καὶ περιπόθητε ἀδελφέ.

Ἐγκαίρως ἐκομισάμεθα τό τε τηλ]μα καὶ τὸ ἀπὸ
24] 6 7] βρίου ε. ἔτ. γράμμα τῆς Ὑ. Μακαριότητος
περὶ τοῦ ἡμερολογίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀποφάσεων
τοῦ ἐν Κων]πόλει Συνεδρίου. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ μὲν τῶν λοιπῶν ζητημάτων, τῶν συζητηθέντων ἐν τῇ συνεδρίᾳ, ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀποφανθῆ ἡ Ἱεραρχία, περὶ δὲ τοῦ ἡμερολογίου, περὶ οὗ αὕτη ἤδη πρὸ τοῦ συνεδρίου ἐκείνου ἀπεφάνητο γνώμη, ἕνεκα τῶν περιστοιχουσῶν δεινῶν περιστάσεων τὴν πρωτόθρονον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τῶν διεξαγομένων σχετικῶν πρὸς τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα συνεννοήσεων μετὰ τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων, ἀνέβλεπε πᾶσαν πρὸς ἐφαρμογὴν ἐνέργειαν, καίτοι ὑπὸ μεγάλης πιεζομένη ἀνάγκης. Διότι πρὸ τῆς ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἀποδοχῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου, οὐδεμία παρίστατο ἀνάγκη μεταβολῆς τοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κρατοῦντος ἡμερολογίου, νῦν δ' ὅμως ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου, μὴ συμπίπτοντος πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικόν, σκανδαλισμὸς τῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ προέκυψε οὐ μικρὸς καὶ σύγχυσις καὶ κίνδυνος ἀποξενώσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ ἔφοροι, μὴ συμπίπτουσαι πλέον πρὸς τὰς ἡμερομηνίας τοῦ ἐν κοινῇ πολιτικῇ καὶ κοινωνικῇ χρῆσει ἡμερολογίου, ἤρξαντο ἀγνοοῦμεναι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, τοῦτο δ' ἐν ἐποχῇ φανεροῦ καὶ ἀφανοῦς κατὰ τῆς Ἀγίας ἡμῶν θρησκείας πολέμου. Ἐν μὴ Ὁρθοδόξῳ Κράτει τυγχάνει ἴσως ἀνεπαίσθητος ἡ διαφορὰ τῶν ἡμερολογίων, ἀλλ' ἐν Ὁρθοδόξῳ Κράτει, οἷον τὸ Ἑλληνικόν, μέγας προκύπτει ὁ σκανδαλισμὸς ἐκ τοῦ ὅτι, λόγου χάριν, ἐφορασθήσεται ἡ πρώτη τοῦ πολιτικοῦ ἔτους πρὸ τῆς ἐφορῆς τῶν Χριστουγέννων. Εὐδὴλον δ' ὅτι καὶ αἱ τεθεσπισμένοι ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ νηστεῖαι, αἱ καὶ ἄλλως, ὡς μὴ ὄφελε, παραμελοῦμεναι, ἕνεκα τῆς ἡμερολογιακῆς διαφορᾶς ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγνοηθῆσονται.

Διὰ ταῦτα πάντα παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν ἀγάπην καὶ τὴν περὶ Αὐτῆν Ἱερὰν Σύνοδον ἐν ταῖς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου σκέψεσιν ἔχειν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν μεγάλην καὶ ἀφυκτον ἀνάγκην συμμορφώσεως τῶν δύο ἡμερολογίων, καθ' ὃν τρόπον ἐγνωμάτευσεν ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τρόπον, μὴ θίγοντα μὲν παντάπασιν τὸ ἐφορολόγιον καὶ πασχάλιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀπολύτως δὲ σύμφωνον πρὸς τὰς περὶ τοῦ Πάσχα διατάξεις τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἐπὶ τούτοις πόθῳ πολλῶν κατασπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα διατελοῦμεν.

Ἀθήνησι τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1923.

Τῆς Ὑμετέρας περισπουδάζου Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χρῶ ἀδελφός.

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

Πᾶς ἀγὼν, ἵνα ὑπερισχύσῃ, ἔχει βεβαίως ἀνάγκην ἰκανῶν προσώπων, κυρίως ὅμως σιβαρᾶς χειρὸς, ἢ ὅποια θὰ τὸν κατευθύνῃ εἰς αἴσιον πέρας. Μάλιστα βταν ὁ ἀγὼν εἶναι πολυμερῆς καὶ πολυμέτωπος, ἵνα ἀσφαλῶς καταγάγῃ νίκην, ἔχει ἀνάγκην χαρακτηριστῶν ἀνάμπτων, ἀλυγίστων, ἐμπνεομένων ἀδιακόπως ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ἰδέας, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἀγωνίζονται. Καὶ ἡ

Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία σήμερον ἀγωνίζεται τὸν ἐνδοξότερον αὐτῆς ἀγῶνα. Τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ αὐτῆς. Οὐδὲν ζητεῖ, οὔτε ὀλιγώτερον, οὔδὲ περισσώτερον: τὴν χειραφέτησιν ἀπὸ τὸν σκληρὸν κλοιὸν τῆς Πωλιτείας, ἣτις ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους τὴν ἀποκαθῆλωσεν εἰς νεκρότητα καὶ μαρασμόν, καταστήσασα ἔστιν ὅτε θεραπευνίδα κομματικῶν ἀρχοντίσκων. Ἡδὴ ἡ Ἐκκλησία, πρωτοστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου, ἐγείρεται ἵνα συντρίψῃ τοὺς εὐτελεῖς δεσμούς, καὶ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθέραν δρᾶσιν αὐτῆς. Βλέπει τὴν κακίαν νὰ ἐμπαίξῃ πᾶν τίμιον καὶ ὑψηλόν, αἰσθάνεται τὴν ἐξαχρείωσιν προσπαθοῦσαν νὰ ἀποτελεματώσῃ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, παρατηρεῖ τὴν οικονομικὴν δυσπραγίαν τῶν πτωχῶν, καὶ πονεῖ, αἰμάσσει διὰ τὰ τέκνα αὐτῆς. Θέλει νὰ ἐργασθῇ, καὶ εὐρίσκει τὰς χεῖρας δεσμευμένας. Ζητεῖ νὰ ἀναλάβῃ σταυροφορίαν κατὰ τῆς κακίας, καὶ θεωρεῖται ὑποπτὸς ἢ ἐνέργειά ἣς. Ἐπιθυμεῖ νὰ προλάβῃ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὸν ἠθικὸν ὀλεθρον, εἰς τὸν ὁποῖον ὀδηγεῖται, καὶ δὲν ἔχει τὰ μέσα. Ὅλοι αἱ ἄλλαι Ἐκκλησίαι εἶναι ἐλεύθεραι εἰς τὴν πνευματικὴν ἐνέργειαν ἢ Ἑλληνικὴ ὅμως ἀναγκάζεται νὰ δεχθῇ ὅτι, εἴπωσιν εἰς αὐτὴν, καὶ ὅτι πρόσωπον ἐγκαθιδρῶσιν εἰς τὸν περίβολόν τῆς. Ἀλλὰ πλέον ὁ πόνος τῶν περισσοτέρων τέκνων τῆς Ἐκκλησίας ὑπερεξεχείλισε καὶ ἀντετάχθησαν φανερὰ κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς καὶ δεσμεύσεως. Ἐρρίφθη ὁ κύβος καὶ ἤρριξεν ἡ πάλῃ. Ὁ ἀγὼν εἶναι δεινός, ἀνισος καὶ πολυμέτωπος. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται σήμερον, εἶναι ἡ σταθερότης τῶν χαρακτήρων.

Οἱ κληρικοί, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, καὶ οἱ θεολόγοι, δεῶν νὰ ἔχωσι τὸ ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνύμενον σθένος, ἀκαμπτον χαρακτήρα, ἵνα ὀριστικῶς πλέον ἢ Ἐκκλησία νικήσῃ, ἵνα ἠγηθῇ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἔθνους. Διότι, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι οἱ ἐκ συστήματος πολεμοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπωφελοῦμενοι τῆς διαστάσεως πρὸς τὴν πολιτείαν, θὰ ἐπιχειρήσωσιν, ἵνα διασπάσωσι τὴν ἐνότητά αὐτῆς, εἴτε δι' ἀπειλῶν, εἴτε δι' ὑποσχέσεων θέσεων ὑψηλῶν καὶ ἀξιομάτων, ἴσως δὲ νὰ μὴ φεισθῶσι καὶ τοῦ χρυσοῦ. Ἡ περιφρόνησις ὅμως ὅλων τούτων ἀσφαλῶς θὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν κατῆσυσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ νίκη δὲ αὕτη θὰ σημάγῃ τὴν ὀριστικὴν ὑποχώρησιν τῆς ὀργανωμένης κακίας, καὶ τὴν θριαμβευτικὴν ἀναβίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἐμπεδώσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἴδου διατὶ σύσσωμος ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς εὐγενεῖς τάσεις τῆς Ἐκκλησίας.

Σ. Γ. Α.

ΤΑ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

Ἐκ Μόσχας διεβιβάσθη πρὸς ἡμᾶς κατ' αὐτὰς ἀντίγραφον τοῦ ἐπισήμου Γράμματος, ὅπερ ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξῳ Ἀνατολῇ Μακαριωτάτους Πατριάρχας ἢ νέα «Ἱερά Σύνοδος τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», τῆς ὀργανωθείσης κατὰ συγγένειαν τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν μερίδων εἰς μίαν.

Ἡ νέα αὕτη «Ἱερά Σύνοδος», ἐκφράζουσα ἐν ἀρχῇ τὴν λύπην αὐτῆς ἐπὶ τῇ, καιρικῶν ἕνεκα λόγων, διακοπῇ τῆς πρὸς τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας ἐπικοινωνίας, ἀνακοινούται εἶτα ἐν συντομίᾳ τὰ ἐν τῷ μεταξὺ διατρέξαντα μετὰ τὴν φερομένην ἐκθρόνισιν τοῦ πατριάρχου Τύχωνος, ἣν ἀποδίδει καὶ εἰς πολιτικὰ αὐτοῦ καὶ ἐκκλησιαστικὰ σφάλματα. Ὁ Πατριάρχης, κατὰ τὴν «Ἱ. Σύνοδον», ἔχει ἀναμιχθῆ εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, τοῦτο δὲ ἐστοίχισεν εἰς τὸν Ρωσικὸν λαὸν ἀφθονα δάκρυα. Αὐταρχικῶς καὶ παρανόμως κυβερνῶν διέσεισεν αὐτὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τὰ θεμέλια, ἐγένετο αἰτία νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν Ἐκκλησίαν πολλοὶ ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, νὰ πρυτανεύσῃ πανταχοῦ ἀναρχία καὶ νὰ ὑποστῶσι πολλοὶ ἀρχιερεῖς πολλὰς ἀδικίας.

Τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σκάφους ἀπομείναντος οὕτω ἀνευ πλοηγοῦ, ὀλιγαριθμοῦ τις ὁμὰς κληρικῶν ἀνέλαβε νὰ δραξῆται τοῦ πηδάλιου καὶ νὰ ἐπουλώσῃ τὰ ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν σῶμα κατενεχθέντα τραύματα, μόλις δὲ τώρα κατέστη δυνατόν νὰ ὀδηγηθῆ τὸ σκάφος εἰς εὐδιον λιμένα.

Ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία, κατὰ τὴν ἐν τῷ Γράμματι διαβεβαίωσιν, εἶνε ἡ «Ρωσικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία», ἐδραζομένη ἐπὶ ἀσαλεύτων βάσεων: τῆς ἀγίας Γραφῆς δῆλον ὅτι καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, λογίζεται δ' ὡς ἀνώτατον ὄργανον διοικητικὸν τὴν Ἁγίαν Σύνοδον, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἀρίστων ἀρχιερέων, πρεσβυτέρων καὶ λαϊκῶν, καὶ κεκτημένην ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον, τὸν «Ἀγγελιαφόρον τῆς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας». Θὰ ἀποκατασταθῶσιν αἱ σχέσεις πρὸς πάσας τὰς ἐν Ἀνατολῇ ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καὶ τὰς ἀλλαχοῦ. Ἐν Μόσχᾳ ἀνιδρύεται ἡ Θεολογικὴ Ἀκαδημία, ἐκασταχοῦ θὰ λειτουργήσῃσιν ἱερατικά σχολεῖα, ὁ μοναχικὸς βίος θὰ μεταρρυθμισθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδόσεων τῶν ἀρίστων μονῶν, θὰ ληφθῆ φροντίς περὶ ἐπανόδου τῶν παθόντων ἀρχιερέων, ἀποκατεστάθησιν αἱ σχέσεις πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, ἐντεῦθεν δὲ θὰ διευκολυνθῆ ἡ βελτίωσις τῆς κοινωνικῆς καὶ ὑλικῆς θέσεως τοῦ κλήρου. Μεταρρυθμίσεις ἐκκλησιαστικαὶ θὰ γίνωνται μόνον ἀποφάσει τῆς Συνοδικῆς ἀρχῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῆς Ἱ. Παραδόσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀρίστων ἱεραρχῶν καὶ τῶν διασημοτέρων ἐπιστημόνων.

Τὸ συνοδικὸν τοῦτο Γράμμα συγχρόνως καταγγέλλει, ὅτι, παρὰ τὴν καθάρεισιν αὐτοῦ, τὴν γενομένην τῷ 1923 ὑπὸ Συνόδου ἐξ 73 Ἐπισκόπων καὶ 500 πρεσβυτέρων καὶ λαϊκῶν, ὁ «τέως Πατριάρχης Τύχων» μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν αὐτοῦ ἤρξατο ἱεροπρατίων καὶ συναθροίσεων περὶ ἑαυτὸν πρόσωπα «σκοτει-

νὰ καὶ ποθοῦντα τὴν ἐπάνοδον τοῦ τέως πολιτικοῦ καθεστῶτος». Ἄλλ' ὡς ὁμολόγησε «τὸ πρῶτον ἡμῖσιν τῶν ἑαυτοῦ σφαλμάτων», ἄς ὁμολογήσῃ καὶ τώρα διαρρηθῆν «καὶ τὸ δεύτερον ἡμῖσιν», ἦτοι τὴν εἰς αὐτὸν ὀφειλομένην ἐξάρθρωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, καὶ, ἐπιστρέφων εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ λαϊκοῦ, ἄς μετανοήσῃ ἐκλιπαρῶν συγχώρησιν. Μόνον τότε θὰ εἰρηνεύσῃ ἡ Ἐκκλησία. «Ἐὰν ὁμως ὁ ἀσθενὴς τὴν βούλησιν γέρων μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν δὲν ἐνόησε τοῦτο, ἔλλ' ἐξακολουθῆ σκίζων τὸν χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἀντεπεξέλθωμεν ἐρρωμένως καὶ θὰ νικήσωμεν, ὡς ἔχοντες ὑπὲρ ἡμῶν τὴν πασιφανῆ ἀλήθειαν...»

Ταῦτα φέρουσα εἰς γνῶσιν τῶν Πατριαρχῶν ἢ «Ἱερά Σύνοδος» τῆς Ὀρθ. Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, διαβεβαίωσι ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν εἶνε πιστὰ τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὅτι οὐδέποτε θὰ ἀποστῶσι τῆς πίστεως τῶν πατέρων των, οὐδὲ θὰ ἀποσχισθῶσιν ἀπὸ τῆς Ὀρθοδ. Ἐκκλησίας. Προσαναγγέλλει δὲ, ὅτι μίαν προσεχῶς θὰ ἐπισκεφθῆ τὰς ὀρθοδ. Ἐκκλησίας εἰδικὴ ἀντιπροσωπεία, ἣτις καὶ διὰ ζωσῆς θὰ ἐξιστορήσῃ τὰ κατὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Προέδρου Μητροπ. Ὀδησσοῦ καὶ Χερσῶνος Εὐδοκίμου, τριῶν μητροπολιτῶν, ἐξ ἀρχιεπισκόπων, ἐνὸς Ἐπισκόπου, τεσσάρων πρωθιερέων, ἐνὸς ἀρχidiaκόνου καὶ δύο λαϊκῶν.

Κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἀνθεντικὰς ἐκ Μόσχας πληροφορίας, εἰς ἐκ τῶν μητροπολιτῶν, ὁ Σιβηρίας Πέτρος, εἶνε ἔγγαμος, κατὰ τὰς διαδόσεις δὲ δίγαμος.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν «Ἱεράν Σύνοδον» ταύτην ὁ Πατριάρχης Τύχων δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ ἀπὸ 15 παρελθόντος Ἰουνίου πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, τὸν λοιπὸν Κλῆρον καὶ τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ρωσίας ἀνακοινούμενος, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐνεργοῦ πατριαρχικῆς διακονίας εἶχε πρὸς ὥραν μεταβιβάσει τὴν πνευματικὴν πληροξουσίαν τῷ [ἀντιπροσώπῳ αὐτοῦ Μητροπολίτῃ Γίαρσλάβη] Ἀγαθαγγέλῳ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ συγκληθῆ νέα τοπικὴ Σύνοδος τῆς Ρωσ. Ἐκκλησίας πρὸς ρυθμισιν τῶν καθ' ὅλου ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ὅτι δὲ τοῦ ἐν λόγῳ ἱεράρχου μὴ δυνηθέντος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀνατεθεισάν αὐτῷ ἐντολήν, «ἠὺκαίρῃσιν ἐντεῦθεν ἄνθρωποι φιλόδοξοι καὶ αὐθαίρετοι» ἀρπάσωσι τὴν ἐκκλησ. ἐξουσίαν τῆς Ὀρθοδ. Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἐξιστορεῖ τὰ μετὰ τοῦτο συμβάντα, πῶς δῆλα δὴ ἐξηπατήθη ὑπὸ τινος ἱερέων ἐν φυλακῇ ἔτι διατελῶν, πῶς οὗτοι ἐσφετερίσθησαν δολίως, ἀνοικείως, ἀντικανονικῶς καὶ ἐν ἀπάτῃ τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησ. ἐξουσίαν καὶ μετὰ δύο δημοφρόνων Ἐπισκόπων ἐσχημάτισαν τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀποκληθείσαν Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν ψευδῶς διαβεβαιούντες ὅτι πρὸς τοῦτο ἔχουσι τὴν συγκατάθεσιν τάχα τοῦ Πατριάρχου. Ἐν τῇ Ἐγκυκλίῳ ταύτῃ νῦν ὁ Πατριάρχης Τύχων, ἐλεύθερος τῶν δεσμῶν τῆς εἰρηκῆς, «πανηγυρικῶς καὶ εἰς ἐπήκουον πάντων» μαρτυρεῖ ὅτι πάντα ταῦτα εἶνε «ψεῦδος καὶ ἀπάτη», ἐπισείων δὲ τὰς ἀπὸ τῶν κανόνων ποινὰς κατὰ τῶν ἀπατεῶνων καὶ σφετεριστῶν, ἐπιβαρυνόντων ἐπὶ

πλέον τὴν θέσιν των διὰ χειροτονιῶν Ἐπισκόπων ἐπὶ παρανόμῳ ἀρπαγῇ ἐπαρχιῶν, κηρύττει αὐτοὺς μὲν ἀπεσχισμένους τοῦ σώματος τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐστερημένους τῆς θείας Χάριτος, πάσας δὲ τὰς πράξεις αὐτῶν ἀνυπόστατους καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν τελεσθέντα μυστήρια ἄνιστρα καὶ τέλεον ἄκυρα, καὶ τοὺς κοινωνοῦντας δ' αὐτοῖς κατακρίτους. Ἐπὶ τούτοις ὁ Πατριάρχης Τύχων ἀναγγέλλει, ὅτι ἀπαλλαγίς νῦν τῆς εἰρκτικῆς, ἀναλαμβάνει τὰ πρωθιεραρχικά αὐτοῦ δικαιώματα, τὰ προσωρινῶς κερρηγημένα τῷ Γιαροσλαύς Ἀγαθαγγέλω, καὶ προσκαλεῖ μὲν τὸν τε Κλήρον καὶ τὸν λαὸν νὰ παρασχωσῶν αὐτῷ τὴν ἑαυτῶν σύμπραξιν ποδὸς εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας, προτρέπεται δὲ τοὺς ὅπως δήποτε πλανηθέντας, νὰ μετανοήσωσι καὶ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν Κάρλοβτσι τῆς Σερβίας κατὰ φιλοξενίαν τῆς Σερβ. Ἐκκλησίας ἑδρευούσης Συνόδου τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ρώσων Ἀρχιερέων Σεβ. Κιέβου κ. Ἀντόνιος, δι' Ἐγκυκλίω αὐτοῦ Ἐπιστολῆς «πρὸς πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους Πατριάρχας, Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους, Ἐπισκόπους, τὸν Κλήρον καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς» καταγγέλλων τοὺς ἀπαρτίζοντας τὴν ἀνωτέρω «αὐτόκλητον» «Ἀγιωτάτην Σύνοδον τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας» ὡς «συμμορίαν ψευδεπισκόπων, ψευδοϊερέων καὶ ψευδοχριστιανῶν», τῶν πλείστων μὲν ἐξ αὐτῶν μηδέποτε χρηματισάντων ἐπισκόπων, ὡς ἐγγάμων, τῶν δὲ λοιπῶν πασιγνώστων διὰ τὴν ἀνηθικότητά των, κηρύττει ὡς ψεῦδος τὸ ἔπ' αὐτῶν λεγόμενον ὅτι θέλουσι νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐν τῷ μεταξὺ διακοπείας σχέσεις πρὸς τὰς Ὀρθοδ. τῆς Ἀνατολῆς Ἐκκλησίας, διότι τὰς σχέσεις καὶ τὴν κανονικὴν πρὸς τὰς Ἐκκλησίας ταύτας κοινωνίαν ἐξηκολούθησε νὰ τηρῇ κατὰ τὴν τελευταίαν δοκιμασίαν τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος ἢ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Σύνοδος τῶν Ρώσων Ἀρχιερέων. Ἐφ' ᾧ καὶ παρακαλεῖ τοὺς πρὸς οἷς ἀπευθύνεται ὅπως μὴ παρέχωσι πίστιν πρὸς τὴν Ψευδοσύνοδον ταύτην τῆς λεγομένης «Ρωσικῆς Ἐκκλησίας», ἀποπέμψωσι δὲ τὴν τυχὸν ἀποσταλησομένην πρεσβείαν αὐτῶν.

Κατὰ τὰνωτέρω λοιπὸν, δύο «Ἐκκλησίαι» διεκδικοῦσι τό γε νῦν ἐν Ρωσίᾳ τὸ πνευματικὸν κράτος, ἢ ὑπὸ τὸν Πατριάρχην Τύχωνα, ἀναγνωριζομένη καὶ ὑπὸ τῆς ἔξω τῆς Ρωσίας Ρωσικῆς Ἱεραρχίας, καὶ ἢ ὑπὸ τὸν Μητροπ. Εὐδόκιμον «Σύνοδος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Πρὸς τὸν μετὰ τοσοῦτο ἀξιεπαῖνον, ὁμολογουμένως, πόνου καὶ ἐνδιαφέροντος γράψαντα ἡμῖν περὶ τοῦ Ἡμερολογιακοῦ ζητήματος «Δαϊκὸν» σπεύδομεν νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος οὐ μόνον διατελεῖ ἐν ἐπιγνώσει τοῦ προσημινομένου ἐκ τῆς μὴ προσαρμογῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου πρὸς τὸ Πολιτικὸν κακοῦ εἰς τὸ θρησκευτικὸν τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν πληρώματος αἴσθημα, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦ-

το καὶ προεκλήθη ἢ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς ἀποστολὴ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, ἵνα οὗτος ἐπὶ τόπου ἀρυσθῇ τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, ἐκ τῶν ὁποίων κρίνεται ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη ἢ μεταβολὴ τοῦ ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, οὕτω δὲ ἢ Ἐκκλησίᾳ αὕτη, μεταπειθομένη, ἀρῇ τὰς ἀντιρρήσεις τῆς. Παρὰ τὰς συντόρους καὶ ἐπαιτηλημμένας ταύτας καὶ ἄλλας προσπάθειάς τῆς Ἱ. Συνόδου, δυστυχῶς τὸ ζήτημα παραμένει ἐτι ἐκκρεμές. Ὁ «Δαϊκὸς» ὀφείλει νὰ γνωρίξῃ, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα δὲν δύναται, οὐδὲ πρέπει, νὰ λύωνται μονομερῶς, ἀλλ' ἐν ὁμοφροσύνῃ μετ' ἀπαισῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἵνα μὴ χαλαραῖ τὸ δε' αὐτῶν πνεῦμα τῆς κανονικῆς ἐνότητος. Τὸ Ἡμερολογιακὸν ζήτημα τελεῖ ὑπὸ μελέτην καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὀρθοδόξοις Ἐκκλησίαις, ἐλπίζομεν δ' ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ λυθῇ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιευόμενον ἐπίσημον τῆς Ἱ. Συνόδου γράμμα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου περὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἀκριβῶς ζητήματος παρέχει τὴν περὶ αὐτοῦ ἀντίληψιν τῆς Ἐκκλησίας.

§§ Ἡ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ σημειωθείσα ἐμφάνις Οὐνίτου ζητήσαντος μάλιστα νὰ καταλάβῃ μοναστηριακὸν γήπεδον πρὸς Ἱδρυσιν τάχα Ὀρφανοτροφείου ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ὑπομνησθῇ εἰς ἡμᾶς, ὅτι μέχρι σήμερον δὲν ἐπετρέπετο ἢ παρ' ἡμῖν ἐν Ἑλλάδι ἐμφάνις Οὐνιτῶν ὑπὸ τὸ ἐνδύμα τοῦ Ὀρθοδόξου Κλήρου, τὸ δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος κρούσμα παρέχει λαβὴν εἰς ὑπονοίας ὅτι οἱ Οὐνίται, ἀπολέσαντες τὸ ἐν Τουρκίᾳ, ἰδίᾳ δ' ἐν Κηπόλει, ἔδαφος τῆς δράσεώς των, θὰ ζητήσωσι παντοιοτρόπως νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν Ἑλλάδι, τὴν ἀνοχὴν τοῦ Κράτους ἐξασφαλίζοντες. Βεβαίως ἢ Ἐκκλησία θὰ πράξῃ τὸ καθήκον τῆς ὅταν εὑρεθῇ πρὸ τάσεων καὶ ἐνεργειῶν ἐχθρικών πρὸς τὴν ὀρθόδοξον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εὐσέβειαν.

§§ Ἡ «Ἀνάπλασις» ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς φύλλου καλεῖ τὴν ἐπ' ἐσχάτων συμπηχθεῖσαν «Ἐνωσιν τῶν θρησκευτικῶν Σωματείων» εἰς δρᾶσιν.—δρᾶσιν «σύντονον πρὸς κάθαρσιν τῆς κοινωνίας ἀπὸ πάσης ρυπαρότητος». Οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας» ἐνθυμούνται μετὰ πόσης χαρᾶς ἐχαιρετίσαμεν καὶ ἐσχολιάσαμεν τὸ γεγονός τῆς συνενώσεως τῶν παρ' ἡμῖν Χριστιανικῶν Σωματείων, ἀλλὰ καὶ ποίους φόβους ὑπεδηλώσαμεν μήπως ὁ πρῶτος ἐπὶ τῇ ἰδρῦσει των ἐνθουσιασμὸς ἐξατμισθῇ. Τοῦτο, φαίνεται, καὶ ἐγένετο. Πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπαγγελθεῖσα ἢ «Ἐνωσις» δι' εὐδικῆς ἐκκλήσεως πρὸς τοὺς ζηλωτὰς τῆς πατρίου θρησκείας καὶ τῶν ἀγνῶν ἑλληνικῶν ἠθέων καὶ παραδόσεων, οὐδ' ἐν ἔκτοτε παρέσχε ζωῆς τεκμήριον· ἐκοιμήθη, φαίνεται, τὸν συνήθη τῶν συνήθων σωματείων ὕπνου τῆς ἀδρανείας. Τὴν ὑπὸ τῶν πραγμάτων δικαιολογουμένην εὐλογον ἡμῶν εἰκασίαν ταύτην θὰ δυνηθῇ ν' ἀναίρεσῃ μόνον δρᾶσις, πράξις, ἐνεργεῖα, κινήσις, ἀνάλογος πρὸς τῶν ἐπηγγελμένων τὸ μέγεθος.

§§ Ἐἴνε τοσαύτη ἢ περὶ ἡμᾶς δυστυχία, ἣν ἐπεσώρευσαν καὶ ἐμυγάντωσαν αἱ τελευταῖαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους περιπέτειαι, ὥστε πρέπει νὰ εὐχώμεθα πάντες νὰ διακλαδωθῇ καὶ διαπλωθῇ ἢ φιλανθρωπία

εις τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ μὴ ἀπομένη Ἕλληνα μὴ προσφέρων ὅ, τι δύναται πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πόνου καὶ τῆς δοκιμασίας. Διὰ τοῦτο μετ' ἰδιαιτέρας συμπαθείας ἐξαίρομεν τὴν ἀφανῆ καὶ ἀθόρυβον, ἀλλὰ πρακτικωτάτην καὶ καρποφορωτάτην δράσιν τοῦ καλλίστου σωματείου τῶν «Μικρῶν φίλων τῶν πτωχῶν», ὧν ἐκάστη ἀποτελεῖ πρόστατην ἀγγελον διὰ μίαν πτωχὴν οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν οὐ μόνον ὑλικῶς βοηθεῖ κατὰ δύναμιν, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς ἐξυγιάζει διὰ τοῦ ἀρώματος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἠθικῆς, δι' οὗ εὐωδιάζει τὰς εἰς τὰς πενιχρὰς καλύβας εἰσόδους τῆς. Τοιαῦτα σωματεία πρέπει νὰ πολλαπλασιασθῶσιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ, σινιστώμεν δ' εἰς τοὺς ἐφημερίους ἰδίᾳ νὰ συμβάλωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς διὰ τῆς τοιαύτης φιλανθρωπίας ἀνακούφισως τῶν πασχόντων.

§§ Ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν διεβίβασε πρὸς τὴν Ἐπανάστασιν τὴν ἐν ἄλλῃ στήλῃ καταχωρουμένην συγκινητικωτάτην ἐπιστολὴν συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς διὰ παντὸς τρόπου ἀποτροπῆς τῆς μετὰ τῶν ἀντεπαναστατῶν αἱματηρᾶς συρράξεως, παρακαλῶν ἅμα νὰ δεχθῆ ἡ Ἐπανάστασις, ὅπως καὶ προσωπικῶς μεταβῆ πρὸς αὐτοὺς, ἵνα συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς διαλλαγῆς. Ἡ Ἐπανάστασις καὶ ἡ Κυβέρνησις εὐχαριστήσασαι τὸν Μακαριώτατον διεμήνυσαν αὐτῷ ὅτι ἡ καταστολὴ τῆς Ἀντεπαναστάσεως εἶναι ζήτημα καθαρῶς στρατιωτικόν, προβλεπομένη σαφῶς ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν. Εὐχῆς ὅμως ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ ἐξ ἀληθοῦς χριστιανικοῦ πνεύματος ἀπορρέουσα αὕτη πρότασις.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀπεστάλη τῷ Μακαρ. ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου ἐπιστολή, ἐν ἣ ἐκτίθενται αἱ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματα τοσ σκέψεις τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡμερ καὶ δημοσιεύεται εἰς ἑτέραν στήλην.

— Ἀσηγορεύθη τῷ ἐν Βοστώνῃ Ἀμερικῆς ἱερεὶ Ἰωακείμ Μαλαχίᾳ νὰ πῆξῃ ἰδίαν κοινότητα καὶ παρηγγέλθησαν τὰ δέοντα.

— Διὰ Β. Δ. ἀνεγνωρίσθη ὁ ἐν Πειραιεὶ ἱερός ναὸς «Ἁγ. Δημήτριος» Ἐυλοκρατέας ὡς ἐνοριακός.

— Διεβιβάσθησαν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς ἔγκρισιν ὀριστικαὶ καὶ τελεσίδικαι ἀποφάσεις τοῦ Ἐπισκοπ. Δικαστηρίου Δημητριάδος, δι' ὧν ἐπιβάλλεται δίμηνος ἀργία τῷ ἱερεὶ Βρυναίνης Γ. Παπαθανασίου, καὶ πενταετής σωματικὸς περιορισμὸς ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἁγ. Λαύρας τῷ Μοναχῷ τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιᾶς Νικολ. Κουρδεῆ.

— Ἀνετέθη ἡ προσωρινὴ Διαύθυνσις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος τῷ ἐν Σπάρτῃ Ἀρχιεπισκ. Ἐπιτρόπῳ αἰδ. Γ. Κοκκίῳ.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διεμαρτυρήθη ἐντόνως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν τοῦ ἐν ὁδῷ Μητροπόλεως μεγάλου γηπέδου τῆς Μονῆς Παντέλης, ἀπεφασίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ μὴ ἐκτελεσθῇ τὸ σχετικὸν Β. Διάταγμα.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ὁ Μακ. Μητροπολίτης προήδρευσε τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου», καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἔκθεσις τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν τελευταίαν dietian καὶ ἐξελέγη Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐξέλεξιν τῆς οικονομικῆς αὐτοῦ διαχειρίσεως.

— Ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τοῦ Ὑπουργεῖου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κ. Χατζηκυριακοῦ ὁ Μακ. Μητροπολίτης ἐπισκέφθη αὐτὸν τὸ παρελθὸν Σάββατον. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀντιπέδωκεν αὐθημερὸν τὴν ἐπίσκεψιν.

— Ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Πανεπιστημίου κ. Δραγομιρ Δημητρίσκου μετὰ τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργεῖου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Πομπέσκου Στογιάν, ἐπίσημοι ἀπεσταλμένοι τῆς Ρουμανίας διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἐπισκέφθησαν ἐπανειλημμένως τὸν Μακ. Μητροπολίτην καὶ συνεζήτησαν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ζητημάτων.

— Ἐπὶ τῇ βαπτίσει τοῦ Διαδόχου τοῦ Σερβικοῦ θρόνου Πέτρου ὁ Μακ. Μητροπολίτης μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Λουκά (Πατησίων) μεταβὰς εἰς τὸν Ρωσικὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Νικοδήμου προσέστη τῆς τελεσεθείσης δοξολογίας, εἶτα δ' ἐν τῇ Σερβικῇ Πρεσβείᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων ὑπέβαλε τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' αἷς ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Μπαλούχτσιτς ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ συγκίνησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην.

— Διορίσθη προσωρινὸς ἐφημέριος ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁ Ἀρχιμ. Θεοφύλ. Ν. Παπακωνσταντίνου, κηρύττων ἐν αὐτῷ τὸν θεῖον λόγον καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐν τῇ πρώτῃ λειτουργίᾳ 8—9 π. μ. καὶ μετὰ μεσημβριῶν 4—5.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΚΣΤΑΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν καὶ Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου κ. Δ. Αἰγινήτου, ἀπεφασίσθη ὅπως συνηθῆ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν ἐθνῶν ἀποτελουμένη ἐξ αὐτοῦ, δύο ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν Λατινικῆς καὶ Ἀγγλικανικῆς καὶ ἐκ τριῶν ἐτι ἄλλων εἰδικῶν προσώπων, πρὸς μελέτην τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν Ρώμῃ τῷ 1922 συνταχθέντος σχεδίου. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς θ' ἀνακουθῆ εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰς Κυβερνήσεις πρὸς ὑποβολὴν τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν καὶ τῶν πείψεων πρὸ τῆς 1 Μαρτίου 1924 εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴν.

Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου, Λατινικῆς καὶ Ἀγγλικανικῆς συνεφωνήσαν ἐν ταῖς ἐξῆς :

α) Ἀπὸ αὐστηρᾶς δογματικῆς ἐπίψεως ὅσον ἀφορᾷ τὸν πάγιον ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα καὶ ἄλλα γενικὰ ζητήματα ἢ διαρρυθμίσεις τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου δὲν προσκορεῖ εἰς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας.

β) Κατὰ τὴν γνώμην ὅλων οὐδεμία μεταρρυθμῖσις τοῦ ἡμερολογίου καὶ κυρίως οὐδεμία ἀπόφασις σχετικὴ πρὸς τὸν πάγιον (ἀκίνητον) ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα εἶναι πρακτικῶς ἐπι-

θυμητή χωρίς να προϋποθέτη συμφωνίαν μεταξύ τῶν διαφόρων ἐνδιαφερομένων θρησκευτικῶν Ἀρχῶν.

γ) Αἱ τῶν ὑπορχουσῶν περὶ ἀποδοσῶν μεταβολαὶ τὰς ὁποίας συνεπάγεται πᾶσα μεταρρυθμίσις τότε μόνον εἶναι δικαιολογήσιμοι καὶ ἀποδεκταί, ὅταν σαφῶς ζητῆ αὐτὰς ἡ κοινὴ γνώμη πρὸς τὸν σκοπὸν βεβαίας βελτιώσεως τοῦ δημοσίου βίου καὶ τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων.

— Ἀπὸ τοῦ 38ου αὐτοῦ ἀριθμοῦ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ἤρξατο ἐκδιδομένον μετὰ τίτλου διγλώσσου, ἥτοι ἐν τουρκικῇ καὶ ἐν ἑλληνικῇ γλώσσῃ. Ὁ πρῶτος προηγεῖται. Ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου ἀγγέλλεται ἐπίσημως ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερ. Συνόδου κήρυξις τοῦ Οἴκου. Θρόνου ἐν χηρείᾳ, ἡ ἀποχώρησις τῶν Σεβ. Συνεδικῶν Ρόδου, Φιλίππουπολεως, Κορυνησῶν, Βέρνης, Δυρραχίου καὶ Βελεγράδων, ἅτε τῶν ἐπαρχικῶν αὐτῶν εὐρισκαμένων ἐκτός τοῦ κράτους, ἡ παραίτησις τοῦ Σεβ. Καισαρείας ἀπὸ τῆς προεδρίας τῆς Συνόδου καὶ τῆς συνοδικότητος, ἡ ἀνάθεσις τῆς προεδρίας τῆς Συνόδου εἰς τὸν πρῶτον τῆ τάξεϊ Σεβ. Κυζίκου καὶ ἡ διάταξις τοῦ μνημοσύνου τῆς Ἱ. Συνόδου ἐν ταῖς ἱεροπραξίαις. Ἡ χηρεία τοῦ Οἴκου. Θρόνου ἀνηγγέλθη πρὸς τε τὸν Πατριάρχην Μελέτιον καὶ πρὸς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Δικαιοσύνης τῆς Μεγ. Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Τουρκίας.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ» τῆς 13 Ὀκτωβρίου: «Ἐφοδιασθεὶς διὰ καταλλήλων γραμμάτων ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγκυραν ὁ πατριαρχικὸς αὐτόθι ἀντιπρόσωπος αἰδεσ. Οἰκονόμος κ. Εὐθύμιος, ἀφοῦ προηγουμένως προσέβη εἰς προφορικὴν καὶ γραπτὴν δήλωσιν περὶ διαλύσεως τῆς αὐτοτιτολοφορηθείσης «Τουρκορθόδοξου Ἐκκλησίας».

— Ἡ Ἐνδημούσα Ἱερὰ Σύνοδος ἤρε τὴν ποινὴν τοῦ ἀφορισμοῦ ἀπὸ τοῦ Δαμιανοῦ Δαμιανίδου, τοῦ γνωστοῦ ἥρωος τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις κατὰ τοῦ Πατριάρχου κ. Μελετίου ἀσχημιῶν, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως, ἐν ᾗ ὁμολογεῖ μετὰ ψυχικῆς ὀδύνης συντριβῆς καὶ δακρύων μετάνοιαν ἐφ' οἷς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐγκλημάτησε.

— Ἐκηρύχθη κατηρηγμένον τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, καταρτίσθη δ' Ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς γενικῆς ἐκκαθρίσεως τῶν πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πάππς καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀνακάμφας εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐκ τῆς ὀλιγομέρου εἰς τοὺς Ἁγίους τόπους ἱερᾶς ἀποδημίας, διὰ τηλεγραφήματος πρὸς τὸν Μακαρ. Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανὸν ἐξέφρασε πρὸς τε τὴν Α. Μ. καὶ πρὸς τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην «ἐφ' οἷς ἐπεδείξατο πρὸς ἡμᾶς πολυτίμοις ἐνδείξειν ἀγάπης Χριστοῦ».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τὸ ἐν Καίφᾳ περὶ ἀρχόμενον τὸν παρελθόντα Ἰούλιον συνεληθὸν Συνέδριον τῶν ὀρθοδόξων Ἀραβοφώνων τῆς Παλαιστίνης καὶ ἐκ 52 ἀντιπροσώπων τῆς χώρας ἀπαρτισθέν, ἐπὶ πενθήμερον δὲ ἐν ἐννέα συνεδριάσει διασκεψάμενον, προήλθε κατὰ πλειοψηφίαν εἰς τριάκοντα ἀποφάσεις, τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὁποίων ἀνέθετο εἰς δεκαμελῆ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν. Καίτοι δὲ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐξηγήθη τὸ πλεῖστον τῶν Χριστιανῶν τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου, διαμαρτυρηθέντων πρὸς τε τὴν Ὑπάτην Ἀρμοσταίαν καὶ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων κατὰ τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀποκηρυξάντων αὐτό

τε καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ταύτας ὡς μὴ μόνον πρὸς τοὺς ἱερούς κανόνας ἀντικειμένους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς Κανονισμοὺς τοῦ Πατριαρχείου καὶ πρὸς ἐπισήμους Κυβερνητικὰς ἀποφάσεις, ἐφ' ὧν ἡ διοίκησις τούτου ἐδράζεται, ἀλλ' ὅμως ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ διεδίδασκε τὰς ἐν λόγῳ ἀποφάσεις πρὸς τὸν Μακαρ. Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανὸν τῇ 22 τοῦ αὐτοῦ Ἰουλίου, ἀπαιτοῦσα τὴν ταχίστην καὶ πλήρη αὐτῶν ἀποδοχὴν, τὸ αὐτὸ διάβημα ποιήσασα ἐπ' ἴσης καὶ πρὸς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις Διοικητὴν. Ἐνεκα τῶν θερινῶν διακοπῶν μὴ συνεδριάζουσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ τῶν ἀποφάσεων τούτων συνοπτικὴ ἐξέτασις ἐγένετο ἅμα τῇ κατὰ τὸ δεύτερον τοῦ Σεπτεμβρίου δεκαπενθήμερον ἐνάρξει τῶν συνοδικῶν συνεδριῶν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τούτου τῆς Καίφας κατὰ τὴν οὐσίαν αὐτῶν εἶνε αἱ αὐταὶ πρὸς τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1908 ὑποβεβλημένα ὑπὸ τῆς αὐτῆς μερίδος τῶν Ἀραβοφώνων ὀρθοδόξων αἰτήματα, ὅτι ἡ τότε Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις, μετ' ἐπισταμένας καὶ ἐπανελημμένας μελέτας, προσέβη εἰς ἀποφάσεις περὶ αὐτῶν ἀρνητικὰς, δικαίας δὲ καὶ ὀριστικὰς, καὶ ὅτι συλλήβδην διὰ τῶν ἀντικανονικῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου ἐπιζητεῖται αὐτὸ τοῦτο ἢ ἀλλοίωσις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἡ τῶν πάντων ἀνατροπὴ ἐν τῷ αἰωνεσίῳ τῆς Σιωνιτιδος Ἐκκλησίας καθεστῶτι, ἀπεφήνατο ὅτι τὰ νῦν ἀνακινούμενα ζητήματα τυγχάνουσιν ἤδη ὀριστικῶς λελυμένα καὶ δὲν δύνανται, ἀρα, νὰ γείνωσιν ὑποκείμενα νεωτέρων συζητήσεων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ἱ. Συνόδου διεβιβάσθη τοῖς ἐνδιαφερομένοις μετ' ἐκκλησίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν στοργὴν καὶ τὴν φρόνησιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τῆς πατρικῆς προτροπῆς ὅπως ποιῶσι τὰ ἀρμόζοντα φιλοστόργους τέκνοις τῆς Ἐκκλησίας συμπράττοντες μετὰ τῶν ποιμένων αὐτῆς εἰς ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ χρήσιμον τῇ ὅλῃ Ἐκκλησίᾳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν τῷ «Ἀποστόλῳ Βαρνάβᾳ», ἐπισήμῳ ὄργανῳ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, δημοσιεύεται ἐπιστολὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Κυρίλλου πρὸς τὸν Σεβ. Προεδρεύοντα τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀνακοινουμένου δι' αὐτῆς παράκλησιν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἀναβληθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Πανορθ. Συνεδρίου ἀποφασισθέντων μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ ἐπ' αὐτῶν συμφωνία καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἵνα ἀποφευχθῇ διχασμὸς καὶ σχίσμα ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Πρὸς τοῦτο, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἱ. Συνόδου, δέον τὰ ζητήματα ταῦτα νὰ προμελετηθῶσι καὶ προσυζητηθῶσι, νὰ λαβῶσι δ' εἴτα τὸ κύρος Πανορθοδόξου Συνόδου.

— Δι' Ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τὸν Κυπριακὸν λαὸν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ συνοδικὴν ἀπόφασιν ψέγων δριμύως τὰς τάξεις τινῶν ὅπως παραδώσωσι τὴν διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εἰς χεῖρας ξένης Κυβερνήσεως κατὰ νόμους ψηφισομένους ὑπὸ σώματος Νομοθετικοῦ ἔχοντος πλειοψηφίαν ἀλλοεθνῶν, ἀποτρέπει τὸν λαὸν νὰ υπογράψῃ σχετικὰς ἀναφοράς ὑπὲρ ἀναθέσεως τῆς ἐν λόγῳ διαχειρίσεως εἰς ξένην Κυβέρνησιν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Ἡ τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ρώσων Ἀρχιερέων Σύνοδος ἡ ἐν Καρλόττι ἐδρεύουσα ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὸ ὑπὸ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας ἀνακηρυχθέν αὐτοκέφαλον τῶν Ἐκκλησιῶν Πολωνίας, Φιλλανδίας, Ἑσθονίας, Λίτ-

της, Μικράς Ρωσίας και Γεωργίας, να μη επιτρέψη δε την χειροτονίαν του Ιερέως Άάβα εις Ἐπίσκοπον Φιλανδίας. Ἡ αὕτη Σύνοδος ἀπεφάνθη κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ δευτέρου γάμου τῶν Κληρικῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἔνεκα τῆς σπουδαιότητος τοῦ «Νόμου τῆς Ὁρθοδ. Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας» καὶ τοῦ σχεδίου «Καταστατικοῦ» αὐτῆς μακρὰ διεξάγονται συζητήσεις ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς Συνόδου τῆς Σερβικῆς Ἱεραρχίας. Διὰ τῶν νόμων τούτων θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἐν τῇ Σερβ. Ἐκκλησίᾳ προσωρινὴν κατάστασιν, διότι θὰ ρυθμισθῶσιν ὀριστικῶς αἱ σχέσεις οὐ μόνον μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν μερῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὧν ἕκαστον εἶχε μέχρι τοῦδε αὐτονομίαν, ἰδίας διατάξεις καὶ σχέσεις. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τὴν μεγάλην τῶν νόμων τούτων σπουδαιότητα, τῶν συζητήσεων μετέσχον ὁ τε πρωθυπουργὸς καὶ ἑξ ὑπουργοὶ ἀφικόμενοι ἐπίτηδες ἐκ Βελιγραδίου εἰς Κάρλοβτσι καὶ ἐπὶ δίωρον ὅλον συνεδρίασαντες μετὰ τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας διηρέθη εἰς 5 τμήματα, εἰς ἃ κατενεμήθησαν αἱ ἐργασίαι: α) εἰς Νομοθετικὸν Τμήμα («Νόμος περὶ τῆς Ὁρθοδ. Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας» καὶ «Σχέδιον τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ὁρθοδ. Ἐκκλ. τῆς Σερβίας») καὶ β) Νομικο-Οἰκονομικὸν Τμήμα («Ἐκθεσις τῆς Ἁ. Συνόδου», «Ἐκθεσις τοῦ Μεγ. Ἐκκλ. Δικαστηρίου», «Αἰτήσεις, ἐρωτήματα κλ., ὑποβληθέντα τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας», «Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Κλήρου», «Ἐνδεχόμενα σχέδια»). γ) Ἐκκλησιαστικο-Ἐκπαιδευτικὸν Τμήμα («Κανονισμὸς τῆς Σχολῆς τῶν μοναχῶν», «Καταστατικὸν τῶν γυναικείων μονῶν», «Πρόγραμμα τῶν Ἐκκλησιολογικῶν καὶ ἐγχειρίδια»). δ) Κανονικο-Λειτουργικὸν Τμήμα («Χηρεύουσαι Ἐπισκοπαὶ καὶ συμπλήρωσις αὐτῶν», «Ἀποφάσεις τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου», «Ἀρμοδιότης τῆς λύσεως τῶν βαθμῶν συγγενείας ὡς κωλύματος πρὸς τὸν γάμον»). ε) Τμήμα τῆς Ἀποστολῆς («Ἐξωτερικὴ Ἀποστολὴ τῆς Σερβ. Ἐκκλησίας» [Ἀμερικὴ, Τσεχοσλοβακία]. «Ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας»).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἀργούσης ἀπὸ 1 Ἰουλίου—1 Ὀκτωβρίου καὶ καταστάσεως ἀδυνατοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μεταρρυθμισμένου Ἡμερολογίου μετ' ἀπόφασιν τῆς Συνόδου ἐπὶ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου, τὸ ζήτημα ἀνεβλήθη ἐπὶ ἐν ἔτος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 12 τοῦ περὶ ἐνοριῶν Νόμου Γ'ΦΨΖ' ὡς συνειληφῶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3677 τοιοῦτου καὶ τὸ γεγονός ὅτι χηρεύει θέσις ἐφημερίου ἐν τῷ ἐν Μάξι (Μάνδρας) ἱερῷ ναφ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀποτελέσαντι ἰδίαν ἐνορίαν δυνάμει τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ ἀπὸ 16 Μαΐου ἐ. ἔ. δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 45 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, προσκαλοῦμεν τοὺς ἐφιερέτους νὰ θέσωσιν ὑποψηφιότητα, ἵνα ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας προσκλήσεως, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ παιδεύσεως καὶ κανονικῶν προσόντων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1923.

Ὁ Ἀθηναίων Χρυσότομος

ΔΗΜΟΤΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱεράς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετρακῆ

Προκηρῦττει, ὅτι

Τὴν 4ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ διακοπιεῖσα λόγῳ ἀνεπαρκείας χρόνου πλειοδοτικῆς δημοπρασίας περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν Κεφλαραίῳ Κηφισίας ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 38 μέχρι τοῦ ἀριθ. 61 συμπεριλαμβανομένου οἰκοπέδων τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Νικὸδῆμος Σ. Ἀντωνίου
Θεοδόσιος Ταμπουρῆς
Σεραφεῖμ Κωνσταντινίδης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Τριάδος—Μετεώρων

Προκηρῦττει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 21, 28 Ὀκτωβρίου καὶ 4 Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10 π. μ., ἐν Καλαμπάκῃ ἀπαντες οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ Καλαμπάκας ἀγροὶ τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Ἁγ. Τριάδος τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἰλαρίων Βασιλείου

Χρυσότομος Βουγαράπουλος Ἱερομόναχος
Δαμιανὸς Κωνσταντίνου Μοναχὸς

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιάς

Προκηρῦττει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 4ῃ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10 π. μ., ἐν Ἀλυσοφ 3 δαμόλια καὶ 3 ἀγελάδας τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξενιάς τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1923.

Ἀμβρόσιος Ἀνδρεάδης

Βενέδικτος Παπανικολάου

Γαβριήλ Μιχαλόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας

Προκηρῦττει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 5ετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 14ῃ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10 π. μ. ἐν Πάτραις τῷ συμβολαιογράφῳ Β. Παπακυριαζῆ 1) ὁ α' ἐν Πάτραις λαχανόκηπος τῆς Μονῆς, 2) τὸ μεῖζον τμήμα ἀγρῶν, 3) τὸ ἑλασσον τμήμα ἀγρῶν ἐν νεσσι «Μέσα Ἀγυιά» (Πατρῶν).

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Ἁγ. Λαύρας τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1923.

Γερμανὸς Δημόπουλος

Ἀμφιλόχος Ἀγγελικόπουλος

Ἀθανάσιος Χαμακιώτης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Τατάρνης

Προκηρῦττει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 4ῃ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10 π. μ., ἐν Κερασσοφ, 40 ὀκάδες ἔρια ἐκπροβάτων τῆς Μονῆς, 1000 ὄκ. σίτου καὶ 900 ὄκ. ἀραβοσίτου ἐφετεινῆς ἐσοδείας, 1 βοῦς ἡλικίας 5 ἐτῶν, 1 βοῦς ἡλικίας 4 ἐτῶν καὶ 1 ἀγελάς ἡλικίας 15 ἐτῶν. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Τατάρνης τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1923.

Φιλάρτος Καρακόστας

Στέφανος Παπαδημητρίου

Βησσαρίων Ζαρναδόυλας

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τόπος «Φοίνικος», Σταδίου 38, Ἀθήναι